

Column Elly

Iedere twee weken vertelt Elly over haar te vroeg geboren dochter Lotus.

Terug in de tijd

Na een intensieve periode komen we in iets rustiger vaarwater terecht. We genieten elke dag van onze kleine lieve Lotus en haar twinkende oogjes. Ik probeer langzaam het 'echte leven' binnen te laten. Het is een langdurig proces om alles te verwerken, dit had ik niet verwacht. Dagelijks word ik geplaagd door nachtmerries en angsten. Angst om te verliezen. De ongeorganiseerde chaos in mijn hoofd maakt de boel compleet. Dat heeft zijn weerslag op mijn relatie met Fred. We gaan er allebei op onze eigen manier mee om en dat zorgt wel eens voor onbegrip naar elkaar toe. Maar keer op keer komen we er uit, onze relatie is sterk.

Voor de buitenwereld lijk ik sterk, iemand zei tegen me: "Jij kunt deze situatie aan, jij bent sterk." Waarop ik antwoordde: "Lotus maakt mij sterk."

De vele mensen die met ons meeleven en ons lieve woorden geven, geven mij ook kracht. Ik ben dankbaar. Lieve Lotus, je moest eens weten wat je teweeg hebt gebracht, bringer van positiviteit en hoop. Maar jij merkt hier niets van en doet onverstoort je ding. Lekker slapen, eten en huilen. Het lijkt alsof je een gewone baby bent. Helaas heb je het de laatste tijd erg benauwd. Op een dag krijg je zelfs een apneu en ik besluit met je naar de huisarts te gaan. Hij verwijst ons door naar het ziekenhuis, ik verwacht voor het avondeten thuis te zijn. Maar het ziekenhuis wil je opnemen.

Bám! Een klap in mijn gezicht. Niks geen gewone baby, maar met beide benen op de grond. Je komt in een geïsoleerd kamertje vanwege het vermoeden op het RS-virus, een gevaarlijk virus voor baby's. Ze sluiten je aan op de monitor en er wordt getest op RS.

Het is raar om op de kinderafdeling te zijn. Zeven en dertien jaar geleden waren we hier met Troy en Nicole. Als baby lagen zij weken in

het ziekenhuis met een heupluxatie (*de heupkop is dan uit de kom, red.*). Het lijkt alsof het gisteren was. Alles is hetzelfde gebleven: de blauwgele deuren, de toiletdeur die nog steeds geen fatsoenlijke dranger heeft, de heks van Sneeuwwitje op de gang en zelfs het personeel! De tijd heeft hier stilgestaan. Bizar.

De verpleegkundige die ons opvangt ken ik van de periode dat Troy in het ziekenhuis lag. Ik krijg flashbacks. Zo herinner ik me dat ze Troy een LVT had genoemd. LeukVoorThuis. Zij herinnert zich Troy ook: een leuke baby die ze bij wijze van spreken wel thuis wilde hebben. Ik raak in de war. Even denk ik dat Troy in het bedje ligt en niet Lotus.

Ik blijf bij je en na een onrustige nacht komt de uitslag van de test binnen. Deze is gelukkig positief! Geen RS, maar wel een infectie. Ik wil heel graag met je naar huis. Bovendien heeft Troy dit weekend zijn verjaardagspartijtje, die ik geen tweede keer wil verzetten. Maar het is verstandig dat je blijft. De artsen willen geen risico nemen, je blijft een kwetsbaar kindje. Ik leg me erbij neer en slaap nogmaals een rusteloze nacht in het ziekenhuis.

Wat is het fijn dat je de volgende dag alsnog mee naar huis mag. Als ik je thuis in je bedje leg, kijk ik je moe maar blij aan. En jij? Jij kijkt tevreden terug en lacht je eerste lachje naar mij. ■

Volgende keer: Drie kleine meisjes

Reageren? Mail naar redactie@mijngeheim.nl

DE NUMMER 1 IN LEVENSVERRALEN ©

Mijn Geheim